

[Jefsen Christensen.]

kunne gøre, uden at Staten træder hjælpende til. Derfor synes jeg, at den paatænkte Bevilling er fuldt forsvarlig og paakrævet, og jeg hilser den med Glæde som alle de andre Foranstaltninger til Ophjælpning af de sønderjydske Forhold, vi her foretager, dels gennem det foreliggende Lovforslag, dels gennem det, som ifølge Landbrugsministerens Udtalelse vil ske med Finansudvalgets Billigelse.

Jeg skal derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Jensen (Aale): Det fremgik klart og tydeligt af Landbrugsministerens Tale, hvad man for øvrigt heller ikke kunde være i Tvivl om, at man her særlig har tænkt paa de sønderjydske Amter og i Særdeleshed paa den sydvestlige Del af Sønderjylland. Jeg takker Ministeren, fordi det er sagt saa uforbeholdent. Det er godt, at man faar det sagt saa rent og tydeligt, saa kan man bedre tale rent ud om Tingene.

Mit Parti har støttet alle rimelige Krav fra Sønderjylland. Jeg har selv bl. a. anbefalet Lovforslaget om Jordfordelingen, hvorefter der ogsaa kan oprettes Husmandsbrug med Statsstøtte gennem den sønderjydske Laanekasse, og det Arbejde, jeg senere har faaet med at gøre angaaende denne Sag, har jeg haft megen Fornøjelse af. Det glæder mig, hver Gang man kan være med til at oprette nye Landbrug, nye Hjem, og endda samtidig, hvad der ikke saa sjældent sker, kan støtte dem, der har Landbrug i Forvejen. Jeg har ogsaa staaet her og anbefalet Lovforslaget om de 20 Mill. Kr. til Hypoteklaanefonden og de 7 Mill. Kr. til Laanekassen i Fjor. Det er tillige min Mening at ville anbefale det foreliggende Lovforslag. Men jeg er ganske enig med mit Parti i Folketinget, naar det har sagt, at der her fordres en saa stor Egenkapital, at det vil være umuligt for dem, der kun har Midler, de har erhvervet ved eget Arbejde, at komme i Betragtning efter Loven. Jeg deler den Opfattelse, der har været fremsat baade af den højtærede Landbrugsminister og af den ærede Ordfører for Venstre, at man maa gøre, hvad man kan, for at faa de til Dels uopdyrkede Arealer, som ligger i meget stort Maal dernede, opdyrket og bebygget, navnlig i en Tid som denne, hvor der trænges til at skaffe Erhverv til saa mange som muligt. Det er i høj Grad paakrævet. Men jeg deler tillige den Opfattelse, som mit Parti har gjort gældende, at hvis der skal kunne blive Tale

om at faa disse Arealer bebygget, sker det ikke ved denne Lov alene; der fordres her for megen Egenkapital til, at det kan lade sig gøre, og det vilde absolut være forkert, hvis man kun tænkte paa dem, der har de Midler, som skal til, for at de kan faa saadanne Brug, som der her er Tale om.

Jeg læste i et Blad forleden Dag — det er ikke noget nyt, det ser man af og til gjort gældende, og desværre er der lidt i det, men jeg synes dog, det er forkert at sige det saa stærkt, som det blev sagt i vedkommende Blad —, at den sønderjydske Befolkning var insolvent. Vi ved alle sammen, at den sønderjydske Befolkning har haft særlige Vanskeligheder udover dem, vi har haft i det øvrige Land. Men jeg synes dog, det er at gaa noget for vidt at bruge saadanne Udtryk. Der var imidlertid en anden Ting; jeg lagde Mærke til i den Artikel. Det var en Udtalelse om, at Gaardmandssønnerne i Sønderjylland maatte gaa hjemme paa Gaardene, fordi de ikke kunde faa selvstændige Brug. Det er rigtigt. Det maa de i mange Tilfælde. Men der er mangen anden, som maa gaa hjemme. Der er mangen Arbejder, som selv er arbejdsløs, og hvis Sønner maa gaa hjemme i den lille Lejlighed uden at have Erhverv. Gaardmandssønnerne har dog den Fordel, at de kan hjælpe Fædrene i deres Erhverv og derved fritage dem for at bruge fremmed Arbejdskraft. De er uden Sammenligning bedre stillet end de unge arbejdsløse, som maa gaa hjemme hos deres Forældre, naar disse er saa heldige at have Arbejde, eller, hvad værre er, naar heller ikke de har Arbejde.

Jeg vil gerne medvirke til, at dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, og til, at dets Bestemmelser bliver brugt i saa stor Udstrækning som muligt, og jeg vil sige til den højtærede Statsminister og Landbrugsminister, at naar vi fra vor Side i saa høj Grad har støttet Kravene om Hjælp til den sønderjydske Befolkning, særlig den besiddende Del deraf, saa maa vi kræve af den højtærede Statsminister og Landbrugsminister, at der ogsaa gøres noget for at hjælpe den daarligt stillede Arbejderbefolkning dernede. Det er det Krav, som mit Parti, hvad jeg ganske billiger, har fremhævet stærkt i det andet høje Ting. Jeg har fremdraget Sagen adskillige Gange fra denne Talerstol overfor den højtærede Landbrugsminister, men jeg ved, at han staaer stejlt paa dette Punkt, hvad jeg slet ikke kan forstaa. Vort Krav gaar ud paa, at dansk Jord skal gøres tilgængelig for dansk Ungdom, saa at den Ungdom, der er opfødt i Hjem uden Jord-